

Бжїи ходїхомъ єдиномышлєніємъ. Да прїидетъ же смѣръ на нѧ, ѡ да снїдѣтъ во ѡдъ жїви: ѡкѡ лѣ-
кѡство въ жилищахъ ѡхъ, посредѣ ѡхъ. Їзъ къ
Бгѣ возвѡхъ, ѡ Гдѣ оуслыша мѧ. Бѣчеръ ѡ застра
ѡ полѣдне повѣмъ ѡ возвѣршѣ, ѡ оуслышитъ гласъ
моѡ. Їзвѣитъ мїромъ дѣшѣ моѡ ѡ приближаю-
щихсѧ мнѣ: ѡкѡ во многѣ вѣхъ со мною. Оуслы-
шитъ Бгъ, ѡ смиритъ ѧ, сѡй прѣжде вѣкѣ: нѣсть
во ѡмъ ѡзмѣненїѧ, ѡкѡ не оубоѡшасѧ Бга. Прострѣ
рѣкѣ своѡ на воздаѡнїе, ѡсквернїша завѣтъ ѡгѡ.
Раздѣлишасѧ ѡ гнѣва лица ѡгѡ, ѡ приближишасѧ
сердца ѡхъ: оумѡкнѣша слова ѡхъ пѣче ѡлѣѧ, ѡ та
сѣтъ стрѣлы. Возвѣрзи на Гдѧ печѧль твоѡ, ѡ тоѡ
тѧ препитѣетъ, не дѣстъ въ вѣкѣ молвы прѣведникѣ.
Ты же Бже низведѣши ѧ въ студенѣцъ ѡстаѣнїѧ.
Мѣжїе кровїи ѡ асти не преполовѣтъ днѣи своїхъ,
ѡзъ же Гдѡ оуповѡю на тѧ.

Живїи въ поѡщи Бжїшнагѡ, въ кровѣ Бга не-
бѣснагѡ водворїтсѧ. Речѣтъ Гдѡви, застѣпникъ моѡ
ѡси ѡ приѣжїице моѡ, Бгъ моѡ, ѡ оуповѡю на негѡ.
Їкѡ тоѡ ѡзвѣитъ тѧ ѡ сѣти лѡвчи, ѡ ѡ словесѣ
мѡтѣжна. Плѣшмѧ своїма ѡскнїтъ тѧ, ѡ подъ
крѡкѣ ѡгѡ надѣшисѧ. Орсѣїемъ ѡбѣдетъ тѧ
ѡстина ѡгѡ, не оубоѡшисѧ ѡ страха ношнѧгѡ, ѡ
стрѣлкѣ лѣтѡщїѧ во днї: ѡ вѣщи во тѡмѣ прѣходѡ-
щїѧ, ѡ срѡща ѡ вѣса полѣденнѧгѡ. Падѣтъ ѡ стра-
нкѣ твоѡ тѣсѡща, ѡ тѡѡ ѡдѣснѣю тебѣ, въ тебѣ же